

Spor af Dissents om nærværende Punkt, mens det ved andre Paragrapher viser sig tydeligt, om der har været forskellige Meninger eller ikke.

Hvad Regjeringens Stilling til Sagen angaar og specielt min, skulde man næsten troe, at naar Regjeringen forelagde et Lovudkast, havde det været Praxis, at man blot prøvede sig frem og saae, hvad der kunde gaae. Mig forekommer det, at det er en ærlig Sag, at man siger, at alt det Øvrige vil man finde sig i at saae forandret paa den Maade, som skeet er, men at der er et Par enkelte, og navnlig denne ene Ting, som man maa fastholde; Andet er der ikke skeet. Modsetningen mellem, om jeg, som Justitsminister, lægger Hindringer i veien, eller om jeg paa Regjeringens Vegne gjør det, forekommer mig ikke at kunne bebreides mig. Det maa tværtimod være en Beroligelse, naar jeg har givet det den Vending, at det ikke er mig alene. Det ærede Medlem, fra hvem en sliq Bebreidelse fremkom, vil ogsaa fra egen tidligere Livsstilling vide, at Sager, der skulde forelægges Repræsentationen, behandles i et fælles Ministerraad. Om tilfældigviis en Minister, eller selv Conseilspræsidenten, har været syg paa den Tid eller ikke, kan ikke være afgjørende; thi ellers vilde jo hele Sagen gaae istaa, naar man skulde være afhængig i saa Henseende, og det var i Grunden det, der blev indvendt imod min Erklæring. Jeg troer saaledes ikke, at der kan klages over, at jeg ikke gav Sagen den Vending, at det var mig alene, der vilde fraraade Hans Majestæt Kongen at stadfæste hele denne Lov; det vilde see anmassende ud. Det er heldigt for mig og for Sagen, at den har været behandlet af Andre end af mig, saa at det ikke er sandsynligt, at Hindringerne for Lovens eventuelle Emanation vilde være ryddede bort med den ligegyldige og ubetydelige Ting, om jeg fungerer som Justitsminister eller ikke. Den Erklæring, jeg har afgivet, er grundet paa en Overveelse i et Ministerraad saa fuldstændigt, som dette paa Grund af en enkelt Ministers Sygdom har kunnet være. Jeg skal altsaa gjentagende paa det Bedste anbefale Endringsforslaget, som det er formuleret, idet jeg haaber, at det vil erkjendes, som det allerede fra et enkelt Medlem

(Madvig) er skeet, at det af Paragraphens Indhold, der havde noget Uhyggeligt ved sig, er blevet fjernet, og at der ikke er blevet Andet tilbage end det, som efter Sagens Natur er strafbart.

Krieger: Jeg skal blot bemærke, at jeg af de Ytringer, som den ærede Justitsminister brugte, maa slutte, at han maa have overhørt, hvad jeg før sagde, thi hans Ytringer ramte aldeles ikke mine Bemærkninger.

Da ikke Flere forlangte Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

Forslag af Justitsministeren:

Efter § 78 (nu § 72) i det af Ministeriet forelagte Udkast tilføies en ny Paragraph, saaledes lydende:

§

Sætter Nogen sig i Forbindelse med for-maaende Personer, Foreninger eller Forsamlinger i Udlandet, i den Hensigt at indvirke paa fremmede Regjeringers Beslutninger til Skade for den danske Stat, eller tager Nogen Deel i udenlandske Foreninger eller Forsamlinger, der optræde paa en imod den danske Stat fjendtlig Maade, bliver han at ansee med Strafarbejde eller Statsfængsel indtil 6 Aar eller under særdeles formildende Omstændigheder med andet Fængsel, dog ikke under 3 Maaneders simpelt Fængsel.

Samme Straffebestemmelse er anvendelig paa den, som offentlig i Tale eller Skrift udtaler sig for fjendtlige Forholdsregler eller anden uberettiget Indblanding i den danske Stats Anliggender fra fremmede Magters Side. Forkastedes med 27 Stemmer mod 13.

Derefter sattes de øvrige af Udvalget stillede Endringsforslag under Forhandling i Forbindelse med de vedkommende Paragrapher.

Ordføreren: Det første Endringsforslag, nemlig til § 115, gaaer, som det høje Thing vil have bemærket, ud paa at fastsætte, at den i samme omtalte Selvtægt ikke er Gjenstand for offentlig Paataale. § 115 i Lovud-